

ПОУЧЕНИЕ

Человѣкъ нѣкоемѹ богатѹ уговзиса нива, и мыслаше въ себѣ, глагола: что сотворю, ѡкѡ не имамъ гдѣ собрати плодовѣз моихъ;

Лѹк. гл. ѳі. ст. 31. и 32.

Тамъ Евангелска притча повѣстѣва за некого си богатаго человѣка. на когото нивата и сичката мѹ дрѹга стока толкѹ много плодъ и много изобиліе дала, шото неможели вече да го собиратъ нити къщни те мѹ садове, нити двори те мѹ влагалища, сирѣчь умножило мѹ се вѣното, и нежелало да се собира у вѣрїите мѹ, умножило мѹ се житото, и нежелало да се собира въ житницы те мѹ (въ хамбары те мѹ), умножило мѹ се стадото, и нежелало вече да се собира во оградата: подобно и сичката мѹ дрѹгата стока, и се чѹдилъ какво да прави. И мыслаше въ себѣ, глагола: что сотворю, ѡкѡ не имамъ гдѣ собрати плодѣвъ моихъ; Много се грыжелъ той богатый человѣкъ, и дѹмалъ: какво да правимъ, като немамъ мѣсто гдѣ да тѹримъ толкѹ вѣно, толкѹ жито. что сотворю: Богатолѹбче, азъ да ти кажемъ какво да пра-